

Bernal, 15 de setembre de 1991

Sr.
Joaquim Molas
Barcelona

Estimat amic,

vaig rebre la teva afectuosa carta del 23 de juliol, i he deixat passar uns dies abans de contestar-te, per tal de poder-te donar alguna informació sobre el tema de la fira del llibre i de les conferències.

A finals de juliol, em va trucar una secretària de la Instit. de les Lletres Catalanes, per dir-me que havien escrit a l'entitat organitzadora de la Fira, però que no havien rebut cap resposta. Jo li vaig dir que insistissin, però que m'enviessin una còpia de la carta a mi, de manera que poguéssim fer força pel nostre costat. La noia em va dir que el dilluns següent (això era un divendres), se n'anava de vacances i que, per tant, la cosa quedaria penjada fins passat l'agost.

Bé, mentrestant, nosaltres (o sigui, Obra Cultural Catalana) vam fer la consulta directament a la Fira, si bé tot just després de mitjans d'agost van tenir a punt els formularis que cal omplenar per sol·licitar un stand, així com els valors pel lloguer de l'espai, etc. De més a més, hem mirat de saber quant costa d'armar els prestatges i tot el parament, així com l'atenció de l'estand durant els dies que duri la fira, el transport dels llibres, etc. Segons que sembla, la setmana entrant ha de venir per aquests verals en Josep Nubiola, que s'ocupa de la relació amb els casals, ja que se celebra a Montevideo una trobada de presidents de casals, i segurament es farà una escapada cap a aquesta riba del Riu de la Plata. La idea és de plantejar-li tota la qüestió, saber de quina manera podem col·laborar i si estan disposats a finançar l'operació. Ja et tindrè al corrent de com van les coses.

L'altre tema és veure les possibilitats que hi ha d'organitzar les conferències, fent venir personalitats catalanes. De moment, intentar-ho per conducte de la universitat, ho veig difícil, per tot allò que t'havia dit respecte a la situació econòmica en què es troben. Per tant, pensem que potser caldria canalitzar-ho per d'altres conductes, com ara alguna fundació o institució professional (col·legis d'advocats, d'arquitectes, etc.). Hi estem sobre la pista i, tant bon punt hi trobem el desllorigador, també t'ho diré. Jo crec que caldria preparar un programa que compregués quatre o cinc mesos, amb una conferència mensual per una persona distinta. A veure si d'aquesta manera es pot fer realitat el somni de venir la Maria i tu...

Quan vaig rebre la teva carta, no sabia res de l'estat de salut de la Maria Aurèlia, si bé després me n'han parlat d'altres amics. En Carbó, per exemple, em deia que havia tingut la valentia d'aparèixer davant les càmeres de la TV, sense cabell i en un estat lamentable. Tens raó: la vida.

Per sort, vaig traduïnt. Des que vam tornar cap aquesta riba de l'Atlàntic, he acabat Sexus d'en Henry Miller, per a Ed. 62, i ara estic treballant

en la de Jane Eyre de la Charlotte Brontë, per a EDHASA, i ja en tinc la meitat enllestida. Pel que vaig llegint sobre el panorama de l'edició en llengua catalana, tinc una mica de por que la publicació de traduccions vagi de baixa, si és que no hi va ja. Això em desassossega una mica, per tal com, ara com ara, constitueix el nostre modus vivendi. Bé, ja veurem què passa.

Així com vosaltres coveu la il·lusió de poder fer un viatge per conèixer Buenos Aires, nosaltres sempre tenim al cap la idea de tornar a trepitjar la nostra terra. Jo m'havia ~~fet~~ creat una certa expectativa de cara al Congrés Internacional del PEN, però, és clar, no sé pas com anirà la cosa de les invitacions, perquè si no em paguen el passatge, no puc pas venir. I suposo que prou feina tindran per aplegar diners per invitar els escriptors estrangers. El mal és que potser es despengin a darrera hora i aleshores has de preparar una pènencia a corre-cuita. L'altre dia vaig rebre el plec de premsa juntament amb una circular on anunciaven que convocarien a una assemblea extraordinària, a la tardor, per tractar tots els problemes de l'organització, la qual cosa vol dir que el projecte va edavant. L'altra possibilitat, la veia pel cantó de l'Institut d'Humanitats, però no sé on llegia que no tindrien pressupost per a l'any vinent. Es veu que se n'han despès tants, de diners, en les olimpíades, que ara no en queden per a res més, oi?

El panorama en aquest país continua essent negre per als pencaires. Ara sembla que han aconseguit una certa estabilitat econòmica, quant a la inflació, però sense que es vegi cap mena de reactivació industrial, de manera que tot fa suposar que l'estabilitat s'acabarà en què els pobres continuïn essent pobres, i els rics, rics, i tantx uns com els altres cada vegada més pobres i més rics, respectivament. El president compta amb l'antuència del FMI i dels USA, i acata les directives que li donen. Ara han guanyat els menemistes les governacions de la majoria de les províncies, i tenen majoria a les dues cambres... Res, tu, tenim mala peça al teler!

La Isabel us envia records. Dóna un petó a la Maria de part meva i tu rep una cordial abraçada

Jordi Arbonès